

af kassens bestående forpligtelser vil svare til 31,2 pct. af de nye bruttopensioner, og udvalget har derfor foreslået kassens fremtidige tilsvarende fastsat i overensstemmelse hermed, hvorved bemærkes, at kassen da — under forudsætning af indbetaling af et løbende pensionsbidrag på 10 pct. af de nye lønninger — vil være solvent. Den resterende andel af pensionerne — 68,8 pct. — foreslås dækket af garantioverenskomsterne, der endvidere som hidtil skal omfatte 100 pct. af *fremtidige* regulerings- og overenskomstillæg.

Der skulle ved dette forslag ikke ske nogen reel udvidelse af de bestående garantiforpligtelser, hvorved bl. a. må henses til, at sandsynligheden taler for, at en lønforhøjelse og dermed en forhøjelse af pensionerne, formentlig ved en regulering af de midlertidige tillæg, ville være sket pr. 1. april 1958, hvis den stedfundne revision af lønsystemet ikke var gennemført, ligesom det ved en vurdering af den samlede masse af fremtidige pensionsforpligtelser må tages i betragtning, at de nye pensionssatser er udarbejdet under hensyntagen til den nu lov hjemlede adgang for koncessionerede selskabers tjenestemænd til at opnå folkepension.

Som nævnt har udvalget ved fremsættelsen af foranstående forslag haft det udgangspunkt, at garantiforpligtelserne ikke ved selve konverteringen bør forøges. Udvalget har imidlertid fundet det rigtigt i anledning af den nu nødvendiggjorte revision af garantioverenskomsterne at påpege det efter udvalgets mening rimelige i, at garantioverenskomsterne udvides på den måde, at man under garantien inddrager de godtgørelser, som tilkommer en tjenestemand ved afsked uden pension. Man må — når stat og kommuner overhovedet medvirker ved de pågældende pensionsrettigheders sikring — finde det uheldigt, om en ikke-pensionsberettiget tjenestemand ved den pågældende privatbanes likvidation i givet fald må tåle en reduktion i den godtgørelse, som han helt eller delvis har tilvejebragt ved egne bidrag. Endvidere må en sikring af udtrædelsesgodtgørelserne anses for en pensionsteknisk næsten nødvendig følge af nyordningen. Pensionskasserne, der som foreslået kun skal hæfte for 31,2 pct. af pensionsydelse, kan nemlig efter en eventuel gennemførelse af det nu foreliggende forslag kun yde en mindre procent af udtrædelsesgodtgørelserne end hidtil, således at de pågældende afskedsede tjenestemænd for en meget betydelig del af deres tilgodehavende vil være henvist til den dividende, som vedkommende banes bo kan give, medens forholdet hidtil har været det, at det kun var for den eksisterende manko på vedkommende pensionskasses status, at de pågældende har væ-

ret henvist til at holde sig til banernes likvidationsbo.

Ministeriet har for sit vedkommende kunnet tiltræde udvalgets synspunkter, og det foreliggende lovforslag tilsigter at skabe den fornødne hjemmel for garantioverenskomsterne tilpasning til den nye tingenes tilstand.

Som det fremgår af det foran anførte, indeholder lovforslaget, bortset fra udtrædelsesgodtgørelsernes sikring, intet principielt nyt, men en formel godkendelse af lovgivningsmagten af den fornødne konvertering af de omhandlede garantiforpligtelser må anses for nødvendig.

Om de enkelte bestemmelser bemærkes:

Til § 1.

Som nævnt i indledningsbemærkningerne vil „Danske privatbaners pensions- og enkekasse af 1898“ være solvent på det nu foreslåede grundlag, og dette må antages at være tilfældet også for de andre pensionskasser med undtagelse af Ålborgbanernes pensionskasse, jfr. herom bemærkningerne nedenfor til § 4. Ifald pensionskasserne imidlertid fremefter på grundlag af foretagne statusopgørelser måtte blive i stand til at udrede en større andel af pensionsydelse end nu beregnet, vil det være naturligt, at pensionskasserne tilsvarende sættes op i takt hermed, og af denne grund har man formuleret bestemmelsen om konvertering af de nu eksisterende garantiforpligtelser således, at der fastsættes en maksimalprocent for garantiens omfang i stedet for en fast angiven andel. Omvendt betyder den fastsatte maksimalgrænse, at et opstået statusunderskud i pensionskasserne, hvorved disse forhindres i fuldt ud at kunne tilsvare 31,2 pct. af pensionerne, ikke kan medføre en forøgelse af garantiforpligtelserne, og en eventuel fremtidig manko i pensionskassernes status dækkes følgelig ikke af garantioverenskomsterne.

For så vidt angår de regulerings- og overenskomstillæg, som fremefter måtte blive ydet, vil overenskomsterne i overensstemmelse med deres hidtidige ordlyd fuldt ud dække sådanne.

Paragraffens litra b) hjemler den i indledningsbemærkningerne foreslåede udvidelse af overenskomsterne gyldighedsområde med hensyn til udtrædelsesgodtgørelserne.

De ved lov nr. 54 af 16. marts 1956 givne nærmere regler om garantiordningens udstrækning tænkes også at skulle have gyldighed for de reviderede garantiaftaler. Heraf følger bl. a., at garantien fremdeles kun bliver virksom i det omfang, hvori udbyttet af banernes drift eller for likviderede baners vedkommende likvidationsprovenuet viser